

סיר קיץ יסן / אסגר ראז

- הקיץ הוא
- הפרחים על שמלתי
- שדה השלף,
- המשתרע באופק,
- ושפתיך הנחות על שפתי:
- הקיץ הוא
- פרגים אחרונים,
- מאדימים
- בצהוב שדות:
- ממטרות
- קרירות:גדרות לחות –
- בחצות:
- עור הכתף
- השזופה
- כלחם הטוב
- בכפות ידיך –
- החזקות:
- לשד הבקרים
- ספוגי טל –
- עודם דולקים,מבעד ערפלי-זמן.

ניצני אופטימיזם לחגי יישום מנדל החינוך היישובי

במלאות שנה להכרעת התושבים על מודל החינוך החברתי התכנסה קבוצה ממצבות המודל לדיון לגבי יישומו.

הדוברות ציינו, כי תהליך בניית המודל היה ארוך, מורכב ומלא התלבטויות, תוך ניסיון לענות על צרכי הישוב. המודל שגובש משלב תנועת נוער וחינוך חברתי יישובי ויש בו תפישת עולם ומטרות.

תנועת הנוער נתפשת, ע"י כל הדוברות, כהצלחה ואילו החינוך היישובי לא מיושם.

נציג מהצוות לא הצטרף לפורום החינוך הציבורי וחברות הצוות חשות, שגם לא הצליחו להשפיע באופן בלתי פורמלי על תהליכי הטמעת המודל. באופן ספציפי צוינו החסרים הבאים:

*לא נבנתה תכנית רב שנתית ורב גילאית כמוצע.

*לא הוצבו מטרות חינוכיות כמתבקש.

*לא נבנו כלים ודפוסים של קשר עם ההורים.

*לא נבנתה מערכת של הערכה ובקרה לבדוק איך התוכניות מתבצעות ואיך מרגישים ההורים והילדים.

*חסרה הנחיה והדרכה למדריכי גבע והנעורים – ויותר מכך איך נותנים גבוי למדריכים, נשאל איך בוחרים אותם ואיך שומרים על זיקתם למערכת.

*פרויקט שנת המצווה מתקיים בזכות תמיכת ההורים והמודל הציע, כי יהיה באחריות החינוך חברתי.

*הקמת החברה הצעירה – כתות ד' – ו' לא נסתייעה.

*יש חסרים בסיפוק צרכי הנוער. צרכי הנערים הבוגרים כמעט לא נענים.

הדוברות הביעו נכונות להירתם לבניית התכניות.

*נשאלה שאלה מי הכתובת ליישום המודל ומי בישוב לוקח אחריות על היישום?

אמיר פרן חלק על חסימת ההורים שביקשו לעזור וציין כי אילן שני (מנהל החינוך החברתי העכשווי) מתאים לקבל את העזרה ליישום המודל וציין כי נדרשת עזרה מהציבור ליישום המודל.

מור רפפורט וליאור סלע (חברות פורום החינוך הציבורי) תיארו את מגבלות פורום החינוך הציבורי בטיפול במודל. לדבריהן, הן עובדות צמוד עם מנהלות החינוך ונתנו להן משוב.

מור ציינה כי השנה הייתה רווית מתחים ומשהו התפספס בה. לדבריה הפורום עובד בתכניות חודשיות (ולא שנתיות). היא הבטיחה, כי הפורום מטפל בהקצאת מבנה לכל קבוצת גיל בשנה הקרובה.

אילן שני (מנהל החינוך החברתי) ציין כי קרא את המודל והתרשם וכי תפישות המודל מתחילות להיות מיושמות. הוא ציין כי ב-3.5 חודשי עבודתו בלט הצורך בהקשבה וחשוב לו לשמוע את הציפיות והאכזבות ולהיות בקשר עם ההורים (הוא מקיים מדי יום ו' פגישה עם הורים). לדברי אילן, החל להתרחש שינוי ובכל הקיבוצים יש בעיה עם כתות ד' – ו'.

אילן ציין, כי נכנס לעבודה כאשר במוקד הייתה הפריצה לפאב והאלימות והתקדמנו בנושא.

הוא רואה באלימות דגל אדום וגדול לקראת הקיץ ונמשיך לטפל במניעת אלימות והתנהגויות מסוכנות.

כתגובה, ביקשו המשתתפות, כי לא יסתפקו רק בפעילות למניעת אלימות וכי תתוכננה תכניות להעצמת הנעורים וכי יגיע לנערים הבוגרים, שחלקם לא נמצאים באף מסגרת.

אילן שני סיפר, כי הוכנסה הדרכה אינטנסיבית למדריכי גבע וכי בקיץ תיבנינה תכניות עבודה (כולל לכתות ד' – ו') ויפותחו גם מדדי הערכה.

הוא הזמין הורה מתנדב לסייע בתהליכי הבניה.

הוא הציג בקצרה את התוכניות להפעלת מערכת החינוך היישובי והבטיח להגיע לנוער באמצעות ביקור בבתיים. (אני מקווה להביא את התוכנית המוצעת בקרוב)

את הפגישה הנחתה מור רפפורט (יו"ר פורום החינוך הציבורי) והשתתפו כ-20 תושבים.

דיווחה יהודית אפרתי

חזון זוג הספר האלה

ב-13/5 הוזמנו הורים ונציגי קהילה למפגש שכלל חשיבה לעיצוב חזון בית ספר האלה. המפגש היה המשך של פגישות קודמות שנערכו עם הנהלת בית הספר, צוות בית הספר וועד ההורים. זו הייתה הזדמנות לאפשר להורים להשפיע על חזון בית הספר. הדיון כלל מעגלי שיח בהובלת נציגי בית הספר והורי בית הספר. התוצרים הרבים שהוכנו יאפשרו לבית הספר לבנות את חזון בית הספר ותכנית הלימודים.

גאוגרפיה ורכיבי אופי החזון

1. מרחב פיזי: יצירת מרחב פיזי נעים מזמין, ירוק וסינרגטי. מרחב המאפשר למידה חוץ כיתתית ומפגיש את הלומדים עם פרי הארץ והאדמה.
2. מרחב אישי: פיתוח מרחבי צמיחה אישית וקבוצתיים, תוך הקשבה לצרכי הילד, חוזקות ייחודיות (מיצוי ומצוינות) ומתן יחס אישי.
3. מרחב פדגוגי: למידה בשיטת הנושאים המחזקת למידה חווייתית ומהנה מתוך התנסות ויצירתיות, המעודדת סקרנות וחקירה, פעלתנות ולמידה חוץ כיתתית. מרחב המאפשר פיתוח אומנויות והרחבת ידע.
4. מרחב סביבתי: חיבור ושייכות לבית הספר, למורשת האזור, לאדמה לארץ, לטבע ולסביבה. קבלת אחריות ושותפות בשמירה על הסביבה הקרובה.
5. מרחב הביטחון האישי: יצירת סביבה בטוחה וחווית מוגנות חברתית ופיזית מתוך סבלנות, הוגנות, כבוד הדדי וקבלת האחר. יצירת מסגרת בטוחה שיש בה גבולות ברורים ונורמות התנהגות.
6. מרחב ערכי - חברתי: יצירת קהילה בית ספרית (ילדים וצוות חינוכי) המעודדת אחריות קבוצתית, כבוד, עזרה לזולת ויצירה משותפת וכן, מעודדת תרומה לחברה ופיתוח מנהיגות חיובית.
7. מרחב קהילתי: טיפוח יחסי שותפות עם הקהילה (החיצונית) מתוך מעורבות, מחויבות ועשייה הדדית ומשמעותית.
8. מרחב הצוות המקצועי: העצמת הצוות המקצועי ויצירת תשתית להתפתחות מקצועית ותחושת שליחות חינוכית.

פעילויות הנעורים בקיץ

תכנית הקיץ

במהלך החופשה יצאו בני ובנות הנוער למגוון רחב של פעילויות שיכללו: קורס מדצ"ים, 3 מסיבות, שומריה, טיולי מוסד לאילת ולצפון בהם ייהנו מאטרקציות, קייצת, קומזיץ, יציאות לאתרי בילוי שונים, סרטים, סדנאות בישולי שדה, רחצות ליליות בבריכה, בילוי בלונה פארק, ומועדון פתוח במהלך השבוע בלילות...

יזמות בקרב בני הנוער

במהלך החופשה נתחיל להפעיל במועדון המוסד מסלול יזמות לבני הנוער- במסגרת פעילות זו נפעיל תנור פיצה ונמכור פיצות לתושבי הישוב, קבוצת בני נוער יפעילו את המיזם אשר הכנסתיו יהיו קודש למועדון הנעורים. בני הנוער השותפים במיזם יעברו סדנאות וילמדו כיצד להפוך רעיון למיזם כלכלי.

הפקת סרטון של נוער כפר מנחם

במהלך חודש יוני יכינו בני הנעורים סרטון העוסק בשעות הפנאי שלהם בקיבוץ. את הסרטון יפיקו בני הנוער בסיוע מדריכים מקצועיים אשר ינחו אותם בכתיבת התסריט, הבימוי והמשחק בסרטון. במהלך חופשת הקיץ נעבור בבתי בני הנוער ונפגוש אותם עם ההורים ונציג להם את הסרטון שהופק.

203 פון

כרגע מתחנכים בפצפון 13 תינוקות: כולם חכמים יפים ומקסימים. את השנה התחלנו עם 5 תינוקות ובמשך השנה הצטרפו אלינו טיפין טיפין שאר התינוקות. כרגע הקטן ביותר בן 4.5 חודשים והגדולה ביותר בת שנה ושלושה חודשים. בגלל הפרש הגילים אנו משתדלות לעבוד בשתי קבוצות – בוגרים וצעירים. עד לא מזמן היינו 3 מטפלות ומחליפה ועכשיו אנו צוות של 4 מטפלות ומחליפה, כל זאת מכיוון שיש מכה תינוקות קטנים שעדין זקוקים לסדר יום אישי.

לבוגרים יש סדר יום קבוע:

7.00 – 8.30	קבלת התינוקות מהבית
	משחק עם תיבות ממוינות וגם השחלות.
8.30	מפגש בוקר לפי הנושא של עונות וחגים,
8.45	ארוחת בוקר – הבוגרים יושבים סביב השולחן וכבר משתמשים בצלחות וכפיות.
9.15 - 10.00	טיול בוקר.
10 – 10.20	(לערך) שנת בוקר למי שעדין זקוק
10.30	יציאה לחצר – משחק חופשי בחצר גרוטאות, משחק בארגז חול, משחק בבימבות. בהמשך יהיו גיגיות מים לרענון.
11.30 – 11.40	שעת סיפור.
11.40 – 12.15	ארוחת צהרים.
12.15 ועד לערך 13.30	משחק בג'מבורי שלנו ולפי מדד העיפות הופה למיטה לשנת צהרים ערבה.
16.00	מקבלים בשמחה את אבא ואמא

המטרה בעבודתנו עם הילדים זה להעניק להם הרגלי חיים ולהביא אותם לעצמאות וכל זאת עם הרבה כבוד ואהבה..

בהזדמנות זאת אנו מבקשות לקבל אלינו חפצים שאינם נחוצים בביתכם, כמו משקפיים, שעונים, כלי בית, כלי מטבח, חפצי חן ויופי, כובעים ועוד ... כל מה שעולה על דעתכם.

צוות פצפון

רוזאן המובילה ואתה גילה, ענבר ושלומית ונטלי המחליפה.

איך לאספ זעציוג הייטחון בהרחבה?

ב- 6.6.13 התכנסו כ- 20 תושבים לשוחח על מצב הביטחון בהרחבה. ואלו הדברים העיקריים שהועלו:

בראשית ימי ההרחבה הייתה בה תורנות שמירה של תושבים, עם חלוף השנים תושבים חדלו להיענות לתורנות השמירה וההסדר בוטל.

גם הניסיון לבנות שער וגדר להרחבה לא צלח, בגלל התנגדות תושבים.

היום יש ואקום בהרחבה – בלילה יש פריצות רבות יחסית וגם ביום, כשרוב התושבים בעבודה, נפרצו בתים.

תושבים תיארו את תחושות הכעס וחוסר האונים שמעוררות הפריצות. תושבים התקינו אזעקות ומצלמות להתמודד עם הבעיה, אך זהו פיתרון חלקי בלבד.

הועלו מספר הצעות:

* להתקשר עם חברת שמירה, שתתן שרות לאורך כל שעות היממה 24/7, או לחליפין רק בימים א'-ה'. ולחבר את הבתים למוקד אבטחה.

* להביא שומר.

* לבנות שער וגדר. הייתה מחלוקת על מיקום השער.

* לחדש את תורנות השמירה. היו שהציעו שמירת תושבים כפתרון קבע, או כפתרון זמני, עד שתוסדר שמירה בשכר. היו מי שהתנגדו לשמור באין שער והיו מי שביטאו אי אמון בפתרון השמירה העצמית. הוצגה גם בעיית הביטחון ביום.

הועלו שתי בעיות עיקריות בדרך לגיבוש פתרון:

* יצירת הסכמה בהרחבה על פתרון מוסכם והאפשרות לאכוף את עמדת הרוב על מיעוט מתנגד.

* כיצד תמומנה העלויות הכרוכות בפיתרון ומה לעשות עם מתנגדי התשלום. הועלו שתי הצעות מימון כחלק מתקציב הישוב ובמימון התושבים הצורכים את השמירה, או כלל תושבי ההרחבה. הוצע לצרף גם את חברי הקבוץ להסדר.

הנושא יועבר לוועד ותיבדקנה עלויות השמירה בשכר.

דיווחה: יהודית אפרתי

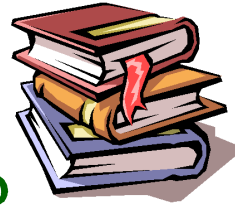
*****

נפתחה עונת הרחצה בבריכה.
על המלאכה: יונתן דביר ויוסי שרון
המציל: יואב אלישדה

*****

ברכות לילדים והמורים היוצאים לחופשת קיץ.
איחולי חופשה מהנה ומרעננת!

*****

הספרייה הקהילתית וקוראיה

תפקידה של הספרייה ביישובנו הוא השאלת ספרים להנאת הקוראים, לעיונם ולהעשרתם. אך תפקידה המהותי הוא להוות הפוגה במירוץ היום-יומי של בני האדם. הספרייה והספרים שבה מעניקים לך אהבה ללא תמורה, בחינם.

בספריית המבוגרים יש כאלה שקוראים מאמרים, ביוגרפיות, ספרי היסטוריה וכד', ויש הקוראים ספרות יפה, קלאסיקה, אך ישנם גם קוראים ה"בולעים" הכל.

למערכת החינוך יש חלק חשוב בתחום הרגלי הקריאה והחלפת הספרים בספרייה.

ילדי הגנים באים לספרייה אחת לשבוע, מגיל 3 שנים. הילדים מרגישים בבית בספרייה ולעתים הם מביאים את הוריהם בשעות אחר הצהריים.

בספריית הילדים פוריה מספרת סיפור לילדי הגן, ואחר כך הם מדפדפים בספרים שהיא מכינה על השולחנות. בכל שבוע ספרים חדשים ושונים, הקשורים לסיפור שסיפרה, לעונות השנה, לחגים ולנושאים שנלמדים בגן. דבר המצריך שיתוף פעולה הדוק עם הגנות.

יש ילדים בגן חובה הרוצים לחזור לספר שעיינו בו בבוקר ולהקשיב שוב לסיפור ששמעו.

ילדי הגנים של משרד החינוך (רימון, תאנה, דקל זית) משתתפים גם בפרויקט "ספריית פיג'מה" - כל חודש הם מקבלים ספר לביתם במימון המועצה וזה מעודד מאוד לקרוא.

לדברי פוריה יש הבדל בין הספרייה שלנו לספריית בית ספר. את הספרים שלנו לא חייבים לקרוא ואלו אינם ספרים דידקטיים, שמעבירים מסרים, אלו ספרים להנאה.

הילדים מושפעים מיחס הוריהם לקריאה, מראיית הוריהם כקוראים ומהאופן בו הם מלווים את קריאת הספרים ע"י הילדים.

רותי ופוריה פותחות את הספרייה באותו הזמן ובאים הורים וילדים יחד, להחליף ספרים, ואפילו סבים באים עם נכדיהם. ברור שיש גם הורים שקוראים לילדיהם ספרים מהבית.

בני הנוער ממעטים לבוא לספרייה, למרות שפתחנו מדור מיוחד לספרות לנוער, כולל ספרי קלאסיקה בתרגומים חדשים לגיל הנוער.

מספר הקוראים שלנו עולה משנה לשנה ואנו גאות על כך ומתברכות בזה. גילם של הקוראים נע בין שלוש לתשעים ושלוש. אולי הקריאה היא סגולה לאריכות ימים!!!

בין קוראינו יש רבים מההרחבה וגם קוראים מעטים מיישובים אחרים. האינטראקציה בינינו לבין הקוראים טובה, אנו מדברים על ספרים, על נושאים שהם מעלים ועל עצמנו.

הספרייה ביישוב מזכירה לנו כי לא כל דבר נמדד ברווח והפסד, וכי ישנם דברים העומדים לרשות הציבור בתמיכת הקהילה והצלחתם מעידה על ערכם.

הספרים מציעים לנו עיניים נוספות להביט דרכן, עיניים של מישהו אחר, שהופך להיות קצת אנחנו... הם שולחים אליכם מבטים מן המדפים שבספרייה ומחכים שתבואו לקחתם.

ספרים רבוגי ספרים

לכבוד שבוע הספר שוחחתי עם מספר תושבים, על קריאת ספרים.
אני מביאה את דברי התושבים:

שמעון קורנגוט

ניצול שואה מהדור הראשון. אב ל-4 ילדים וסב ל-11 נכדים ו-11 נינים.

תמיד אהבתי לקרוא, גם ברוסיה, כשלא היו לי זמן ותנאים. ברוסיה קראתי הרבה ספרים בידיש ובפולנית. כל מה שאני יודע בא מקריאה.

כשהייתה לי קצת רווחה קראתי – קראתי את איליה ארנבורג ואהבתי את הספרות הרוסית מלפני המהפכה.

היום אני קורא ספרים טובים – ספרי שירה, ספרי היסטוריה ורומנים.

אני אוהב מאוד שירה - זה מגלה את נפש האדם ותמיד אני מוצא אצלי משהו מחומרי השירה.

בטלוויזיה אני רואה חדשות וקצת פוליטיקה וזה נגמר, זו לא רמה כל כך גבוהה כמו הספרים, זה המוני, וקריאת ספר היא אינטימית ואתה יכול לבחור מה ומתי לקרוא.

אני מתייעץ עם רותי ופוריה מה לבחור. ככל שאני קורא יותר, אני יודע מה לבחור, אני מרגיש את הספר.

כשחסר לי ספר והספרייה סגורה, אני קורא את עגנון עוד פעם, כי כל פעם מתגלה לי משהו חדש. אני גדלתי בבית דתי. אני אוהב את התנ"ך וקורא בו.

עכשיו יש לי זמן ואני אסיר תודה שאני יכול לקרוא וליהנות. אני נהנה גם מהנכדים והנינים שלי, אני מרוצה, אני מאושר.

יזהר זלינגר

פנסיונר צעיר, אב לשני בנים בוגרים וסב לנכד ו-3/4.

אני קורא ספרות כבדה, איכותית. אני לא קורא ספרות קלה וספרי מתח. אני קורא רק פרוזה ומדי פעם ספרי היסטוריה. אני מעדיף בעיקר רומנים היסטוריים, כמו "אוגוסטוס" של ג'ון ויליאמס, לא היסטוריה לשמה. אני נהנה מתיאור התככים, המאבקים, המלחמות וההתרחשויות. אני קורא גם ספרות ישראלית עכשווית וגם חוזר לעגנון מדי פעם.

בבחירת הספרים אני מאוד נעזר במוסף הספרים של הארץ ובשירותיה של רותי כהנים, שקלטה את הטעם שלי ומפנה אותי לספרים הרלוונטיים.

הטלוויזיה והמחשב לא השפיעו על הרגלי הקריאה שלי. אני לא מתחבר לטלוויזיה, חוץ מסרטי טבע, yes doco וערוץ טיולים, ופה ושם חדשות. טלוויזיה בשבילי היא רק סם שינה (אם אני רוצה לישון טוב, אני מדליק טלוויזיה). במחשב אני משתמש בעיקר לאינפורמציה.

ספר זה משהו אינטימי, אפשר לגעת בו, אפשר לקחת אותו לכל מקום, השליטה שלי בספר היא מוחלטת, כי אני לא צריך חשמל ואביזרים, אני לוקח אותו לטיול, למיטה.

ספר זה הדבר הכי מדהים, זה מעביר אותך לעולמות אחרים.

אראלה פרי

אראלה נשואה לעמית ואמא ל- 4 ילדים. מנהלת כספים.

אני קוראת הכל, אין לי העדפות. אני לא יודעת לבחור ספרים ומקבלת המלצות מרותי ופוריה. המחשב והטלוויזיה לא השפיעו על הרגלי הקריאה שלי. אני כמעט לא רואה טלוויזיה (רק כשאני מקפלת כביסה) ומחשב זה רק לעבודה, אני לא מתחברת לאינטרנט וקריאה בו לא רלוונטית.

אני נהנית מקריאת ספרים. זה מעשיר אותי ומאפשר מפגש עם עולמות ותרבויות חדשים, זה יכול להיות מפגש עם רעיונות, מחשבות וחדשות.

יש לי ילדה אחת שקוראת. היא קוראת כל ערב לפני השינה, הרגלי הקריאה שלה דומים לשלי, כשהייתי בגילה.

איריס פטיש

איריס מורה לאמנות ויצירה בבית ספר "שדות יואב" שבגת.

נשואה לאביטל ואמא למתן, עדי וזהר.

לרוב אני נוטה לקרא ספרים של סופרים עבריים.

בבחירת הספרים אני מסתמכת על המלצות הספרניות והמלצות של חברים .

אני אוהבת קריאה שמאפשרת לי להתחבר למחשבות שלי. לפעמים הספר והחיים מתחברים, זה נקרא מבחינתי לחיות בספר.

הספר מנתק אותי מחיי היום יום והטרדות היומיומיות. הקריאה היא סוג של חופשה בשבילי, בלי צורך לארגן, לטפל ולהכין לקראתה, כל מה שאני צריכה זה ספר ולצלול לתוכו. אם יש לי ספר - הוא קורא אותי אליו, הוא שואב אותי. סיום של ספר זה סוג של פרידה. כשיש לי קושי להיפרד מהספר, אני מותחת את שלב הפרידה.

המחשב לא פוגע לי בקריאה. ניצבת הבחירה בין הטלוויזיה לספר. זה יכול לבוא לעתים אחד על חשבון השני, אז אני צריכה לעשות החלטה של "אני נכנסת עכשיו לקריאה".

לא קראתי ספר דרך האינטרנט, כי קריאה זה משהו שאדם עושה בינו לבין עצמו ומצריך שקט פנימי, מה שלא קורה מול המחשב.

כילדה קראתי הרבה.אהבתי לקרוא זה העשיר את העולם הפנימי שלי, את השפה את הדמיון.

הילדים שלי לא קוראים, אין להם את ההנאה והמודעות ללכת לספרייה לשאול ספר. הם קוראים קריאה תכליתית, כדי להשיג יעדים וללמוד, ושוכחים שהקריאה הנכונה היא הקריאה האישית לשם הנאה.

אני אוהבת גם את הספרייה, המקום מרגיע אותי. אני יושבת על הכורסא האדומה שרותי שמה ולא צריכה הרבה מעבר לזה.

לזכרו של יורם קניוק מובא קטע מספרו תש"ח:

הקטע מייצג את השקפת עולמו.

"מדצמבר 1947 ועד סוף 1948 היינו "יפי הבלורית והתואר", שבאמת היינו. אני נשבע בהן צדק שהיינו. היו אז שלושה סוגים של משחות שיניים: "שמן", "שנהב" של קופת חולים ו"קולינס" הבריטית שהייתה היהלום שבכתר. עישנו "מטוסיאן", "לטיף", "דגל", "אודם", "דובק", "פליירס", "קריון איי", עשר סיגריות חפיסה. היינו כמעט ללא נשק, עם מפקדים צמאי קרב אך משוללי ניסיון קרבי, שעד שנהיו מפקדים כל מה שידעו על מלחמת הרצח, השכול והטבח היה לפוצץ גשרים ולהכות זה את זה בקפ"פ. ולמעשה, וזאת אינה מליצה, חרף הדברים שכתבו עלינו אנשים רעי לב שהמציאו היסטוריה חדשה כדי לנגח את עצמם, אכן היינו מעטים. בחודשים המרים ההם, עד ההפוגה הראשונה, היינו בודדים, רעבים וצמאים. רוב בני גילנו עדיין לא התגייסו. רק אחר כך גויסו ונאלצו לעזוב את י"ב לקראת סוף שנת הלימודים, אבל עם תעודת בגרות ביד. ולי הייתה רק התעודה שסיימתי בית ספר עממי, שהיום נקרא "יסודי", וגם היא לא הייתה מי יודע מי.

התגייסתי קודם, כמה חודשים קודם לכן ועד היום אני תוהה אם הייתי טיפש כי תמיד נפלתי מאופניים שקיבלתי לבר-מצווה שלי, אופני פיג'ו אדומים כאשר כולם רכבו על "ראלי". ואולי נחבטתי בראשי כי הייתי מביט על כל נערה יפה שהלכה ברחוב ואפילו באלה שלא היו יפות, מה כבר הבנתי ביופיין של נערות, וזה היה מסוכן, ונפלתי. מעולם לא סיימתי תיכון, וכשהחברים שלי מבית הספר גויסו, כבר הקמנו להם מדינה כדי לגייס אותם אליה.

היינו בירושלים ובבאב אל ואד. שלא כחטיבת אחרות של קיבוצניקים והכשרות מגויסות ואוהלי פלמ"ח והכשרות מגויסות ושירים עד כלות הלילה, אצלנו אמנם היו כמה חבר'ה מקיבוצים שלמדו בבית ספר, אבל רובנו היינו חוראנים מכל מיני חורים בארץ: מהמושבות, ממחלול, משיפור הים, מגדרה, מכפר מל"ל, מכפר יחזקאל, מחיפה, מכפר סבא, מנהלל, ממוצררה. התגנבנו לכל מיני מקומות, לא הי לנו חצי גרוש על התחת, והלכנו ושרנו איך נמות בבאב אל ואד. שרנו בערגה ובתעצומות נפש, הפוצים שהיינו, חשבנו שבאמת יהיה נהדר למות בבאב אל ואד, ודמיינו איך הם יירו בנו קליעים חודרי שריון. יפי בלורית ותואר אמנם היינו, אבל חכמים, לא. חכמים אינם הולכים למות מתוך בחירה והם בני תשע עשרה או שמונה עשרה או אפילו עשרים. חכמים מעדיפים מדינות קיימות על פני מדינות נחלמות. חכמים אינם מנסים להקים מדינות חדשות בחמסינים בארץ מלאה ערבים בני המקום ומוקפת מדינות ערביות שרואות בהם זרים מזידים.

באתי לקרבות ובאתי למות היישר מקורס תשע של הפלי"ם, ששם למדנו לשחות, לקשור קשרים, לשוט בסירות. בקורס השתתפתי בסך בכל במטווח אחד בחולות ולאחריו – מיד למלחמה. אחרי הטבח הראשון בחולדה ידעתי יותר על מלחמה משידעו המפקדים שלי. הרי צריך להיות צעיר מטורף כדי ללחום מלחמת התאבדות בשביל מי שאינך יודע מי הוא ובשביל מה שאין לך מושג ירוק מה יהיה. רק אחרי המלחמה נגלה, ולא תמיד באהדה, שהקמנו מדינה למתים שלא יחיו בה."

על חגיגת השבועון

חג השבועות השנה, כבכל שנה, היה חגיגי ומיוחד. רוב רובה של הקהילה מגיע לאירוע, הצבע הלבן שולט בכל, מפגש חברתי, פעילויות לילדים ולהורים ועוד ועוד.

החג השנה נחגג בעיקרו עפ"י המסורת שהתהוותה בשנתיים הקודמות כאשר רצינו להוסיף מימד חקלאי יותר לחג בדמות הטקס שהתנהל בשדה בין ההרחבה לספארי.

הטקס היה מוצלח מאוד וממנו המשכנו לפעילויות שונות ולטקס ברפת. על הטקס, כבכל שנה, קיבלנו הצעות, משובים וכד' מרבים בקהילה כאשר יש הרוצים טקס יותר קצר, יש שמשך הטקס מצוין בעיניהם ויש הרוצים יותר קצר אבל ללא ויתור על תכנים....

הקהילה על כל רבדיה גילתה רוח התנדבות ונתינה רבה בכל הקשור לחג, אולם מרבית המתנדבים לחג זה כמו לחגים ואירועים אחרים הם אותם המתנדבים. מכיוון שאיננו רוצים לחוות שחיקת יתר של אנשים, כחלק ממודל התרבות שיוצג באסיפת הישוב הקרובה, יונע מהלך של שיתוף מרבית בתי האב בישוב באירועי התרבות כך שהעומס בתכנון, הקמה ופירוק אירועים יתחלק על יותר אנשים.

שיהיה לכולנו קיץ מהנה וקריר!

דרור אבודרום

ביום ג' 4.6.2013 הונחה אבן הפינה לתחנת הכח של חברת דליה אנרגיה בהשתתפות נשיא המדינה מר שמעון פרס.

חשיבות השמירה על המגוון הביולוגי

בסימן יום השמירה על המגוון הביולוגי, שהתקיים ב-12.5.2013 אני מביאה דברים על חשיבות השמירה על המגוון הביולוגי, כחלק מטיפוח איכות הסביבה.

המגוון הביולוגי הוא כלל המערכת האקולוגית בכדור הארץ, על שפע המינים בו ויחסי הגומלין המורכבים בינם לבין עצמם ובינם לבין הסביבה.

מגוון מינים זה מספק לנו בני האדם, שירותים רבי ערך, שבלעדיהם איננו יכולים להתקיים. שירותים אלו המכונים " שרותי המערכת האקולוגית" חיוניים לבריאות האדם לכלכלה ולרווחה. למשל – אצות, המסננות מים ושומרות על טוהרם, חרקים המאפשרים לפירות ולירקות להתפתח ע"י האבקה, או תנשמות שצדות את העכברים בשדות ונחסכים חמרי הדברה ועוד. זו מערכת סביבתית טבעית, שאנו נהנים ממנה ושאם לא נשמור עליה היא תינזק וחינו יפגעו חלק מהשירותים של המערכת האקולוגית מתפקדים ומוערכים ברמה הגלובלית, כמו סילוק פחמן דו חמצני וייצר חמצן ע"י צמחים - שרות חיוני ליכולתנו לנשום ולהתקיים באקלים המתאים לנו חלק מהשירותים מתפקדים ברמה המקומית, כמו שירות של אספקת דגה ושירות של עצירת סחף, המשפיעים על אוכלוסיה מקומית מוגדרת.

מרבית השירותים לא נתפשים על ידינו כחיוניים, פשוט מכיוון שהם מוענקים לנו בחינם ע"י המערכת האקולוגית. בדרך כלל אנו שמים לב לשירות ולתלות שלנו בו, רק כשהשירות נפגע, או נעלם, כמו שקרה לדבורים ההולכות ונעלמות, על הפגיעה בתרומתן להאבקה ולייצור הדבש.

כשהאיזון הטבעי בסביבה נפגע, אנו חייבים למצוא תחליפים למערכת האקולוגית ולשלם עבורם. למשל, לפזר חמרי הדברה, במקום האויבים הטבעיים של מזיקי החקלאות, לפזר דשן במקום חמרי הזנה בקרקע. לשתות מים מינרליים מבקבוק במקום מים באיכות ירודה מהמוביל הארצי.

כמה מאיתנו זוכרים להוקיר תודה לדבורה המאביקה את פרחי העגבניות וגורמת להן להבשיל לפרי? ולעטלף הטורף את העשים המכרסמים את עלי העגבנייה?

בעלי חיים בפעילותם מאפשרים לנו מזון בריא יותר וזול על המדף בסופרמרקט.